

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۴/۲۸

رنگال اریوبزی

د خوشال په فکر

پوهې ته د لاس رسې لار او شرایط

شپږمه برخه

ب - ټولنيز چاپيريال:

انسان په خالي فضا کې گوښی او انفرادي ژوند نه کوي بلکې طبيعي او ټولنيزو اړيکو راجا پير کړی دی او ترې وتلی نشي. د دې طبيعي او ټولنيزو اړيکو مجموعي ته چاپيريال وايي. په دې ځای کې د طبيعت سره دانسان اړيکې يا دهغه طبيعي چاپيريال زموږ د څيرني موضوع نه ده. خوشال خال خټک ټولنيز چاپيريال دانسان د بشري ځواکونو دودې او پر مختگ د څرنگوالي شرط گڼلی دی او ټولنيز چاپيريال بيا په خپل وار دانسانانو هغه ډلو او گروپونو ته وايي چې دورته ارزښتونو، ذهنيتونو او پرنسيپونو له مخې ژوند پر مخ بيايي. په دې توگه ټولنيز چاپيريال په بيلابيلو ټولنو او کلتورونو کې او بيا په هره ټولنه او کلتور کې د ارزښتونو، ذهنيتونو او د ژوند د پرنسيپونو له مخې لږې يا ډيرې ځانگړتياوې لري. دانسان ټولنيز چاپيريال د مور له غيرې پيل کيږي او دلونډو په بهير او د ژوند په اوږدو کې دکور او کورنۍ نورو غړو، خپلوانو، دوستانو، دلوډو، زده کړو او دکار کولو ځايونو ته پراخېږي. لنډه دا چې په کوم ځای کې چې انسان اوسېږي او د ژوند له پاره اړين فعاليتونه تر سره کوي، هغه ځای دده د چاپيريال په نامه يادېږي. په دې وروستي برخه کې مو وويل چې خوشال خټک دانسان د زده کړې او معرفت ارگانونه ميراثي گڼي يانې دمور او پلار څخه او ولادته وړانته ليريږي خو د زده کړې او معرفت څرنگوالی، پوهه، مالومات، مهارت، قابليت او اخلاقي ځانگړتياوې د ټولنيز چاپيريال په څرنگوالي پورې تړي. په پښتو ژبه کې يو مثل وايي: «چې اوسي، په خوی به دې هغوی شي» او په پارسي کې وايي چې: «با ما نشينی ماشوی، بادېگ نشينی سيا شوی». خوشال خان په انسان باندې د ټولنيز چاپيريال داغزو په هکله دې متلونو ته ورته نظر لري اوليکي:

چې څه وينې، چې څه اورې، چې څه وايي
د سړي هغه هوا پرېوزي په زړه کې

چې صحبت دي له چا کيږي هسي ته شي
هم هغه خويونه ستا پرېوزي په زړه کې

دا ناشنا عالم د چا په فکر گرځي
اند پېښه خوله اشنا پرېوزي په زړه کې

(منتخابات خوشال خټک. ۱۲۵ مخ)

د خوشال خان په نظر ټولنيز چاپيريال دکوچني دتجروبو ډگردي چې اغيزې يې دحسي غږوله لارې زړه ته رسېږي او ورڅخه معرفت تر لاسه کيږي. دکوچني فردي ځانگړتياوې، د زده کړې اندازه او ډولونه، روزنيز او اخلاقي صفتونه د چاپيريال، تراغيزو لاندې شکل او صورت نيسي او وده کوي. خوشال خټک په دستار نامه کې ليکي چې: «دهلک زړه لکه سپينه کور کاغذ هسي دی، هر چې پرې وکارې هغه حرف پرې پرېوزي. داشرارو د صحبت اثر پرې وشي، اشرار شي چې داخيارواثر پرې وشي، اخيار شي. که هرڅو په فطرت کې پاک جوهر زول شوی وي، دبدانو

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي دليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خبر و لولئ

دصحبیت په تاثیر بد شي.» [عبدالرحيم بختيانی: د خوشال خان خټک په دستار نامه کې د ښوونې او روزنې اړخونه،
روهي وېبپاڼه ۲۰۰۸/۹/۲۳]

د خوشال خټک د چاپيريال نظريه دجان لاک « دتجروبوې پوهيد ني » له تيورۍ سره يو څه ورته والی او هم يو څو توپيرونه لري. دبيلگې په توگه جان لاک ميراثي فکر يا فکري وراثت له سره نه مني او په دې عقیده دی چې دانسان په فکر ياروح کې يوازي هغه څه ځای په ځای کيږي چې دحواسو له لارې دتجروبو په بنسټ تر لاسه کيږي. دی ټينگار کوي چې دنيا ته دکوچني دراتلو په وخت کې دهغه روح ياعقل دکاغز د «سپينې پاڼې» په شان دی چې دژوند په بهير کې دتجروبوله مخې شکل او صورت نيسي [الماني ويکيپيډيا]

وينو چې خوشال خټک او جان لاک دواړه داخلاقو، سلوکونو او هنرونو وراثت نه مني او دانساني شخصيت وده په چاپيريال کې په عملي تجروبو پورې تړي. هيڅ مور نابيغه لور يا زوی دنيا ته راوړلی نه شي، خو نابيغه يې روزلی شي. ددواړو تر منځ توپير په دې کې ليدل کيږي چې جانلاک د معرفت د راتوليدو ځای روح يا عقل گڼي په داسې حال کې چې خوشال خټک دا مقام دانسان زړه ته ورکوي او په دې ډول پوهه اومعرفت د ميني اواخلاقوسره په يوه چوکاټ کې راولي او له پوهې څخه لويه اخلاقي اوانساني تمه لري او ليکي:

چې د خلقو نیک خواهي لري په زړه کې
مبارک دي پاچاهي لري په زړه کې

که دې غور د دانشمند په نصيحت و ي
څه عجيبه آکا هي لري په زړه کې

(منتخبات خوشال خټک. ۱۳۳ مخ)

دلته «د خلکونیکخواهي» او «عجيبه آگاهي» يوله بله لري نه دي بلکې دواړه ديوه زړه په دهليزونو کې ځای لري او سرچينه يې هم ددانشمند نصيحت يانې ټولنيز چاپيريال دی. لکه څنگه چې ښه چاپيريال دانسان دشخصيت په جوړولو کې گټور رول لوبوي، بد چاپيريال بيا په خپل وار د شخصيت دسمې ودې مخه نيسي، آفتونه رامنځ ته کوي او انسان دبدبختۍ په لور روانوي نوځکه خوشال خان ټينگار کوي چې:

د رته وښيم کيميا د سعادت
د بدانو سره مه کوه صحبت

مه بد گوی مه بد آموز مه بد اندیش
شه که د زړه وي چې درنه رسي آفت

(د خوشال خټک کلیات. ۵۴۹ مخ)

ځکه چې:

بد سړی که په ظاهر سړی لیده شي
په باطن کې يې نور څه دي ما ر لرم دی

د بدانو په صحبت کې دين دنيا ځي
شک په دې خبره اونکړې قسم دی

(منتخبات خوشال خټک. ۱۲۰ مخ)

دخوشال خان دټولنيز چاپيريال تيورۍ په چوکاټ کې بد او بد سړيتوب دانسان سره له سره ترابده پورې تړل شوي نه گڼل کيږي. دا په دې مانا چې په بد چاپيريال کې بد شوي انسان څخه په ښه چاپيريال کې ښه انسان هم جوړيدلی شي. نو ځکه د دې پر ځای چې دبد انسان سره په کينه او حسد لاس پورې کړو بايد هغه له بد و پاک او ازاد کړو. لار يې داده چې دبد او ناپوهه چاپيريال څخه يې ښه او پوهنيز چاپيريال ته را ووبولو، د ښو او هونبنياروانسانانو سره يې ملگري کړو. دی ټينگار کوي چې:

دا پند دي هر څوک سره سند کا
هونبنيار به نه وي چې څوک حسد کا

همراه چې ښه وي بد سړی ښه کا
همراه چې بد وي ښه سړی بد کا

(د خوشال خټک کلیات. ۳۷۳ مخ)

او زیاتوي چې:

ښه خوی بد کيږي بد خوی ښه کيږي
په صحبتونو که څوک پوهيږي

نا فه د هوگي په بوی خوش بوی شي
خنظل شکرو سره خوږيږي

(د خوشال خټک کلیات. ۴۸۸ مخ)

خوشال خان په خپل کورني چاپيريال کې تر ټولو دخپل پلار منندوی دی چې دی يې زده کړو ته هڅولی دی او د زده کړې له پاره استاد يا استاذانو ته کښینولی دی. دخوشال خټک پلار تعليم نه و کړی، دی په لیک او لوست نه پوهيده. له دې ښکاري چې ده دخپل زوی سره په زده کړو کې کومه مرسته نه ده کړې بلکې هغه يې يوازې زده کړو ته هڅولی دی. په ماشومتوب کې څوک د زده کړو او پوهې په ارزښت چندان نه پوهيږي، نو ځکه که چيرې ميندې او پلرونه خپل او لادونه تعليم ته ونه هڅوي، دوی هم نه پسي گرځي. په دې توگه د زده کړو او پوهې نه يې برخې پاتې کيږي، بې علمه او بې سواده لوييږي. حقيقت دا دی چې شهناز خان په دې ساده هڅوني خپل زوی خوشال خان دمنظمو زده کړو په لار روان کړ او خوشال خان په دې لار له ډيرو پړاوونو تير شو او په علم کې هغه مقام ته ورسیده چې په پښتنو کې بيا تر نن پورې دچا په برخه شوی نه دی.